

عنوان مقاله:

سنجش درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان مازندران با استفاده از مدل تاکسونومی عددی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، سازه و زلزله (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرشته حسن نیا - مدرس مدعو گروه مهندسی معماری دانشکده فنی و حرفه ای قدسیه، ساری، ایران

صادق صیدبیگی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سیدحسن رسولی - کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور ساری، ایران

خلاصه مقاله:

در افکار صاحب نظران توسعه، تعبیر مختلفی از واژه توسعه وجود دارد که از آن جمله می توان به افزایش تولید، افزایش بازدهی، ارتقای سطح کمی و کیفی زندگی، رفع فقر و محرومیت، ارتقای سطح خدمات بهداشتی و درمانی، برطرف کردن مشکلات بیکاری و تورم، تامین نیازهای اقتصادی- اجتماعی، برخورداری از آموزش و فرهنگ و مشارکتی فعال در عرصه های مختلف اشاره کرد. توسعه یک جریان چند بعدی است که نیازمند تغییرات اساسی در ساختار فرهنگی و اجتماعی از یک طرف و رشد اقتصادی و کاهش فقر و نابرابری از طرف دیگر می باشد. نخستین قدم در برنامه ریزی توسعه منطقه ای، شناسایی وضع موجود آن مناطق است که این شناسایی مستلزم تجزیه و تحلیل بخش های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن است. برای تخصیص اعتبارات و منابع میان مناطق مختلف، شناسایی جایگاه آن منطقه در بخش مربوطه و رتبه بندی سطوح برخورداری از مواهب توسعه ضروری است. در این مقاله درجه توسعه یافتگی شهرهای استان مازندران با استفاده از آخرین سرشماری، مورد بررسی قرار گرفته است. برای ارزیابی از مدل تاکسونومی عددی با انتخاب 26 متغیر استفاده شده است. روش کار توصیفی - تحلیلی می باشد و نتایج نشان دهنده این است که 5 شهر نسبتاً توسعه یافته، 5 شهر در حال توسعه و مابقی شهرهای استان عقب مانده از لحاظ توسعه می باشند.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، تاکسونومی عددی، استان مازندران، توسعه اقتصادی - اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/943791>

